

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 854

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 noiembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
857.	— Decret pentru numirea Guvernului României	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 604 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă	2–4
	Decizia nr. 649 din 13 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865	4–7

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru numirea Guvernului României

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, având în vedere Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2015 pentru acordarea încrederii Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se numește Guvernul României, în următoarea componență:

1. Dacian Julien Cioleş — prim-ministru
2. Vasile Dîncu — viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice
3. Costin Grigore Borc — viceprim-ministru, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri
4. Lazăr Comănescu — ministrul afacerilor externe
5. Petre Tobă — ministrul afacerilor interne
6. Achim Irimescu — ministrul agriculturii și dezvoltării rurale
7. Mihnea Ioan Motoc — ministrul apărării naționale
8. Vlad Tudor Alexandrescu — ministrul culturii
9. Victor Vlad Grigorescu — ministrul energiei
10. Adrian Curaj — ministrul educației naționale și cercetării științifice
11. Anca Dana Dragu — ministrul finanțelor publice
12. Carmen Aura Răducu — ministrul fondurilor europene

13. Raluca Alexandra Prună — ministrul justiției
14. Cristiana Pașca Palmer — ministrul mediului, apelor și pădurilor
15. Claudia-Ana Costea — ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice
16. Marius-Raul Bostan — ministrul comunicațiilor și pentru societatea informațională
17. Patriciu-Andrei Achimaș-Cadariu — ministrul sănătății
18. Elisabeta Lipă — ministrul tineretului și sportului
19. Dan Marian Costescu — ministrul transporturilor
20. Victoria-Violeta Alexandru — ministrul pentru consultare publică și dialog civic
21. Ciprian Bucur — ministrul delegat, Departamentul pentru relația cu Parlamentul
22. Dan Stoenescu — ministrul delegat pentru relațiile cu românii de pretutindeni
23. Ioan-Dragoș Tudorache — șeful Cancelariei Primului-Ministru

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 noiembrie 2015.
Nr. 857.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 604
din 6 octombrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.049 din Codul de procedură civilă,

excepție ridicată de Mănăstirea Sf. Spiridon din Ponor, județul Alba, în Dosarul nr. 1.457/175/2014 al Judecătorei Aiud și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 227D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 421D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.049 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petrică Pașca și Margareta Pașca în Dosarul nr. 1.151/175/2014 al Judecătorei Aiud.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

7. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 421D/2015 la Dosarul nr. 227D/2015, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că din interpretarea dispozițiilor art. 1.049 din Codul de procedură civilă rezultă că acestea se aplică tuturor cererilor prin înscrierea drepturilor reale imobiliare dobândite în temeiul uzucapiunii, cereri introduse după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă. Or, în speța de față, instanța a fost investită cu soluționarea unei acțiuni formulate după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă. În continuare apreciază ca fiind neîntemeiate criticile raportate la art. 15 alin. (2) din Constituție, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 225 din 2 aprilie 2015. De asemenea, apreciază ca fiind neîntemeiate și criticile raportate la dreptul de moștenire și dreptul de proprietate, deoarece în cauza de față instanța este investită cu o acțiune prin care se urmărește obținerea unei hotărâri care să consfințească învoiala dintre reclamantă și pârâtă cu privire la un antecontract pentru un imobil care face obiect al uzucapiunii și pentru care pârâta nu are încă un drept de proprietate înscris în cartea funciară.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 2 și 16 februarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 1.457/175/2014, respectiv nr. 1.151/175/2014, **Judecătoria Aiud a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.049 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Mănăstirea Sf. Spiridon Ponor, precum și de Petrică Pașca și Margareta Pașca în cauze având ca obiect soluționarea acțiunilor privind dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile art. 1.049 și următoarele din Codul de procedură civilă sunt aplicabile numai uzucapiunilor guvernate de prevederile art. 931 și următoarele din Codul civil, iar aplicarea acestor norme procedurale unor prescripții achizitive împlinite cu mult timp înaintea intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă încalcă normele constituționale invocate. Posesia utilă asupra terenurilor în litigiu a început anterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/1947 de punere în aplicare a Decretului-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, această posesie fiind guvernată de Codul civil român. În acest context, termenul de împlinire a prescripției de 30 de ani prevăzute de art. 1890 din Codul civil s-a împlinit cel mai târziu în anul 1977. Se mai arată că drepturile dobândite prin efectul uzucapiunii rămân supuse dispozițiilor sub care a început posesia, și nu dispozițiilor care au intrat ulterior în vigoare, respectiv noul Cod de procedură civilă, astfel încât procedura prevăzută de normele legale criticate este neconstituțională în condițiile în care se aplică unor drepturi de proprietate deja dobândite.

11. **Judecătoria Aiud** apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Avocatul Poporului**, în punctul său de vedere comunicat în Dosarul nr. 421D/2015, apreciază că textele legale criticate

sunt constituționale. Instituția uzucapiunii, astfel cum a fost reglementată de noul Cod civil, trebuie conjugată cu procedura specială instituită de legiuitor în art. 1.050 și următoarele din Codul de procedură civilă. Dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul neretroactivității legii, din moment ce se aplică de la data intrării în vigoare a acestora. De asemenea, nu este nesocotit nici accesul liber la justiție, din moment ce persoanele interesate se pot adresa instanței de judecată și pot beneficia de toate garanțiile pe care le presupune desfășurarea unui proces echitabil.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 1.049 și următoarele din Codul de procedură civilă. Din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că sunt criticate dispozițiile legale care reglementează procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii, respectiv art. 1.049—1.052 din Codul de procedură civilă. Se observă că, după sesizarea Curții Constituționale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, iar după renumerotare art. 1.049—1.052 au devenit art. 1.050—1.053, cu păstrarea soluției legislative. Așadar, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă cuprinse în cartea a VI-a — *Proceduri speciale*, titlul XII — *Procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii din Codul de procedură civilă*, respectiv art. 1.050 — *Domeniul de aplicare*, art. 1.051 — *Instanța competentă*. *Cuprinsul cererii*, art. 1.052 — *Procedura de judecată*. *Căi de atac* și art. 1.053 — *Înscrierea în cartea funciară a dreptului uzucapat*.

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 46 privind dreptul la moștenire.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale din Codul de procedură civilă privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii au mai fost examinate prin Decizia nr. 225 din 2 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 9 iunie 2015, prin care s-a reținut că, făcând distincția între normele de procedură, de imediată aplicare, și normele de drept substanțial, la înscrierea dreptului dobândit trebuie să se țină cont, în privința condițiilor de fond ale uzucapiunii, de legea în vigoare la data începerii posesiei. În acest sens sunt și dispozițiile art. 82 alin. (1) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, potrivit cărora dispozițiile noului Cod civil referitoare la uzucapiunea imobiliară se aplică numai în cazurile în care

posesia a început după data intrării în vigoare a acestuia. Prin urmare, condițiile de fond ale uzucapiunii (referitoare la condițiile posesiei) vor fi guvernate de legea în vigoare la data începerii posesiei, iar procedura aplicabilă înscrierii dreptului va fi cea prevăzută de art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, atunci când cererea a fost formulată după intrarea acestuia în vigoare. În acest sens sunt și dispozițiile de drept substanțial cuprinse în art. 6 alin. (4) din Codul civil, potrivit cărora uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

19. Având în vedere faptul că norma procedurală are o sferă de cuprindere foarte largă, în sensul că aceasta se aplică cererilor de constatare a dobândirii dreptului de proprietate în temeiul uzucapiunii formulate în temeiul unor acte normative diferite, revine instanței de judecată să interpreteze și să aplice în concret dispozițiile legale criticate, evitându-se instituirea în sarcina uzucapanților a prezentării unor înscrisuri care nu au

legătură cu dispozițiile de drept substanțial aplicabile cererilor acestora. De altfel, Curtea a reținut că este de principiu că valorificarea dispozițiilor de drept substanțial se face prin intermediul normelor de drept procedural, iar dreptul de acces la justiție nu este un drept absolut, el putând fi supus unor limitări sau condiționări, astfel încât să nu fie afectată însăși substanța dreptului.

20. Distinct de cele reținute în decizia amintită, Curtea reține că prevederile criticate nu înfrâng principiul neretroactivității legii prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, din moment ce își găsesc aplicabilitatea de la intrarea în vigoare a acestora.

21. În continuare, Curtea constată că, atât timp cât persoanele interesate se pot adresa instanței de judecată și pot beneficia de toate garanțiile pe care le presupune desfășurarea unui proces echitabil, accesul liber la justiție nu este îngrădit.

22. În privința criticilor de neconstituționalitate raportate la prevederile constituționale ale art. 44 și 46, Curtea observă că acestea nu sunt motivate și, prin urmare, nu pot fi reținute.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mănăstirea Sf. Spiridon din Ponor, județul Alba, și de Petrică Pașca și Margareta Pașca în dosarele nr. 1.457/175/2014, respectiv nr. 1.151/175/2014 ale Judecătorei Aiud și constată că dispozițiile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Aiud și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 649

din 13 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin.1 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Margareta Reissenberger, Dagmar-Li Bonfert și Ralph Bonfert în Dosarul nr. 826/57/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 509D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorii excepției de neconstituționalitate au depus concluzii prin care susțin admiterea acesteia și menționează că pe fondul cauzei a fost respinsă contestația în anulare și solicită, totodată, judecarea în lipsă. De asemenea, magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Comuna Vințu de Jos, prin primar, a depus la dosarul cauzei note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile invocate din Legea fundamentală, în acest sens fiind și jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 646 din 14 iunie 2014 sau Decizia nr. 557 din 16 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea nr. 1 din 12 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 826/57/2014, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin.1 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Margareta Reissenberger, Dagmar-Li Bonfert și Ralph Bonfert într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare formulate împotriva unei decizii civile a Curții de Apel Alba Iulia, pronunțate în recurs.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile art. 318 alin.1 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865 încalcă dispozițiile Legii fundamentale invocate și cele cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din perspectiva „egalității armelor”. Consideră că dreptul la un proces echitabil trebuie să fie garantat în aceeași măsură părților implicate într-o judecată, drepturile protejate fiind concrete și efective. Arată că prin dispoziția legală criticată legiuitorul a pus într-o poziție dezavantajoasă intimatul căruia, ca urmare a admiterii recursului părții adverse, i se respinge acțiunea, dar nu i se deschide calea contestației atunci când apărările sale nu au fost analizate. Susține că dreptul de a invoca „omisiunea cercetării motivelor” este un drept garantat pentru ambele părți. Această omisiune nu poate avea relevanță diferită în funcție de calitatea părților de natură a justifica o cale de atac pentru recurent. Omisiunea aceleiași instanțe în a cerceta argumentele intimatului nu poate rămâne fără consecințe juridice decât cu înfrângerea egalității armelor.

7. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate și reprezintă o aplicare a principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind judecarea unei cauze în mod

echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 557 din 16 octombrie 2014, Decizia nr. 71 din 15 ianuarie 2009, Decizia nr. 387 din 30 septembrie 2004 și Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Arată că nu este încălcat principiul egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Argumentele privind încălcarea art. 20 și art. 148 din Constituție prin raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu pot fi reținute, deoarece toți cetățenii aflați în situații similare pot uza de aceleași acte de procedură care le asigură egalitatea armelor, în sensul consacrat de art. 6 din Convenție. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 din Constituție, apreciază că nici aceasta nu poate fi reținută având în vedere că calea procedurală a contestației în anulare poate fi utilizată de părțile care au participat la soluționarea recursului și este limitată la cazurile în care dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau al omisiunii instanței de a cerceta vreunul dintre motivele de modificare sau de casare. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, Decizia nr. 1.296 din 4 octombrie 2011 și Decizia nr. 646 din 14 iunie 2012.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 318 alin.1 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865. În realitate, având în vedere că alin. 2 al art. 318 a fost abrogat prin art. I pct.121 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, obiectul excepției îl constituie art. 318 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865.

13. Se observă că, deși dispozițiile legale criticate au fost abrogate prin art. 83 lit. A din titlul V din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, condițiile de admisibilitate prevăzute la art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992 sunt îndeplinite, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011.

14. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.*”

15. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 148 din Constituție privind integrarea în Uniunea Europeană.

16. Se mai invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv hotărârile din 19 aprilie 1994, 9 decembrie 1994, 12 februarie 2004 și 28 aprilie 2005, pronunțate în cauzele *Van de Hurk împotriva Olandei*, *Ruiz Torija împotriva Spaniei*, *Perez împotriva Franței* și *Albina împotriva României*.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 318 din Codul de procedură civilă din 1865 reglementează contestația în anulare specială, care este o cale de atac extraordinară, ce se poate exercita în cazurile limitativ prevăzute de lege numai împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de recurs. Potrivit tezei finale a art. 318 hotărârile instanțelor de recurs pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.

18. Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 387 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 10 noiembrie 2004, Decizia nr. 71 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009, sau Decizia nr. 557 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 4 decembrie 2014, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate invocate ca neîntemeiate, reținând că, așa cum rezultă în mod univoc din textul de lege criticat, calea procedurală a contestației în anulare specială poate fi utilizată de părțile care au participat la soluționarea recursului și este limitată la cazurile în care dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau al omisiunii instanței de a cerceta vreunul dintre motivele de modificare sau de casare invocate de recurent. În ceea ce privește obiectul contestației în anulare specială, acesta este format dintr-o singură categorie de

hotărâri, respectiv doar hotărârile pronunțate de instanțele de recurs.

19. Curtea a mai constatat că pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție nu poate fi reținută, deoarece reglementarea este aplicabilă în cazul tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de ipoteza normei, fără nicio distincție, și anume părților care au participat la soluționarea recursului a cărui dezlegare este rezultatul unei greșeli materiale sau al omisiunii instanței de a cerceta vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.

20. Textul de lege criticat nu încalcă nici prevederile art. 21 din Constituție. Dacă legiuitorul este suveran în a reglementa diferit în situații diferite, accesul la o cale ordinară de atac, fără ca prin aceasta să fie afectat liberul acces la justiție, *a fortiori* o atare concluzie se impune atunci când în discuție este accesul la o cale extraordinară de atac, care, prin definiție, are caracter de excepție, și deci poate fi valorificată numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege. În caz contrar, există riscul producerii unor perturbări majore ale stabilității și securității raporturilor juridice.

21. De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și art. 129, care prevede că „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac.

22. Prin urmare, departe de a îngrădi drepturi consacrate constituțional, reglementarea prevăzută de art. 318 teza finală din Codul de procedură civilă constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

23. Distinct de cele arătate în deciziile menționate, Curtea observă că instanța de la Strasbourg a reținut prin Hotărârea din 29 iulie 2008, pronunțată în Cauza *Mitrea împotriva României* (paragraful 24), că contestația în anulare nu trebuie să constituie un apel deghizat prin care să se obțină o rejudecare a cauzei, pentru că, în sens contrar, s-ar aduce atingere prezumției de validitate de care trebuie să se bucure hotărârile judecătorești irevocabile și principiului securității raporturilor juridice.

24. De altfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil înaintea unui tribunal, după cum este garantat de art. 6 paragraful 1, trebuie să fie interpretat în conformitate cu Preambulul la Convenție, care prevede, printre altele, că statul de drept face parte din patrimoniul comun al statelor contractante. Unul dintre aspectele fundamentale ale statului de drept este principiul certitudinii legale, care impune, *inter alia*, ca, în cazurile în care instanțele au soluționat definitiv o problemă, hotărârea acestora să nu mai fie pusă sub semnul întrebării (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61).

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Margareta Reissenberger, Dagmar-Li Bonfert și Ralph Bonfert în Dosarul nr. 826/57/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 318 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

